

UNDELIVERED ISSUES

Please re-address
all undelivered issues
of the **Morning Star** to:-
The Manager,
"Morning Star",
Vaddukoddai.

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka
under No. QB/59/0026/82

Established: 1841: A Christian Weekly : Published Every Friday
Vol. 144 JAFFNA, FRIDAY, 18th MAY, 1984 No. 20

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

Subscription

Inland: Rs. 50/- per year.

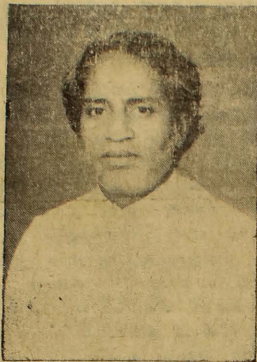
FOR ADVERTISEMENTS

Apply to:

The Manager,
'Morning Star', Vaddukoddai.

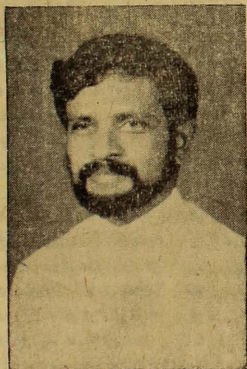
Ordinations

A most solemn and impressive Service took place on Saturday the 12th May at the Cathedral Church, Vaddukoddai when three deacons of the Jaffna Diocese of the C. S. I. were ordained as Presbyters by the Rt. Rev. D. J. Ambalavanar, Bishop of the Diocese. The three deacons were the Rev. A. V. Jesuthason, Worker

Rev. A. V. Jesuthason

in charge of the Chankanai Church, the Rev. J. C. Mather, Worker in charge of the Nunavil Church and the Rev. D. S. Thiagarajah, Worker in charge of the Delft Church.

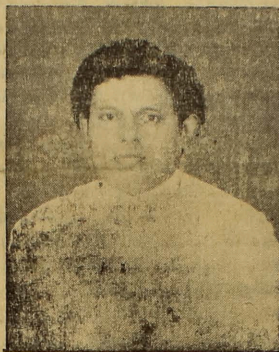
Rev. J. C. Mather

The Service began at 7-30 a. m. with the impressive procession of Clergy moving into the Church. The preacher at the Service was the Rev. H. R. S. Jeyachandran Chairman of the North and East Synod of the Methodist Church. He preached a very appropriate sermon on the theme of Christian discipleship and servant-

hood. He emphasized that the servant was above his Master. Obedience to the Master's calling and following him through the various stages of discipleship is the Calling given to every minister.

The Tamil choral litany was followed at the Service. The litany was read by the Rev. S. Manopavan.

The Bible lessons were read by Mrs. S. Kirupairajah of Chankanai.

Rev. D. S. Thiagarajah

Mr. L. P. Kanagaratnam, a theological student of the Diocese and Dr. K. E. Chandrapal of Atchuvai.

At the end of the Service the families of the newly ordained Presbyters gave a Fellowship breakfast to all the worshippers.

Rev. A. V. Jesuthason is the son of Mr. & Mrs. K. Arumugam of Uduthurai. He had is theological training partly at Pilimatilawa Theological Seminary and later at the Tamilnadu Theological Seminary, Madurai from where he obtained the B. Th. He joined the service of the Diocese in 1977 and was ordained Deacon in 1980. The Rev. J. C. Mather is the son of the late Mr. Wilmot K. Mather & Mrs. Mahes Mather of Manipay. He obtained his B. Th. from the Pilimatilawa Theological Seminary and joined the ministry of the Diocese in 1979. The Rev. D. S. Thiagarajah is the son of the late Mr. R. K. Thiagarajah & Mrs. Thiagarajah of Jaffna. He completed his B. D. degree the Tamilnadu Theological Seminary, Madurai and joined the service of the Diocese in 1981.

At Rest

Mr. C. R. Ratnasingam

We are sorry to record the death which occurred on Thursday (10-5-84) at Green Memorial Hospital, Manipay of Mr. C. R. Ratnasingam former Supervisor of the Lower School, Jaffna College.

Mr. Ratnasingam had served the Mission as Teacher for well over three decades. He had taught at Tellippalai, Manipay and Uduppiddy before he joined the staff of Jaffna College in 1944. He ended up as a Jubilarian on the Staff and earned the gold medal awarded by the Jaffna College Alumni Association to Jubilarians.

A Special Assembly was held at Otley Hall on 11-5-84 at 11.15 a.m after which the school was closed for the day in his honour.

The Funeral Service took place on 11-5-84 at 4 p.m. at his residence at Uduvil. Rev. S. N. Sugunananthan officiated assisted by Rev. S. Manopavan, a student of Mr. Ratnasingam and Rev. D. R. Ambalavanar who preached the Sermon. Mr. A. R. Kadirgamar paying the tribute said that Mr. Ratnasingam belonged to a family which had served the Mission dutifully for many years. His father Mr. J. V. Chellappah was Head master, Treasurer of the JCSIUC and General Manager of Primary Schools at varying periods in his long career in the Mission field.

Mr. Ratnasingam belonged to a group of English Trained Teachers who were the backbone of Jaffna College — Messrs J N Appadurai, C. C. Kanapathippillai, A. T. Vethaparanam, P. W. Ariaratnam, A. M. Brodie, C R Wordsworth, C. S. Ponnuthurai, Jeevar Niles, Mrs. David and others, all of whom gave of their best to the students who were put in their charge. Mr. Kadirgamar expressed his joy that three daughters of Mr. Ratnasingam were keeping alive the rich traditions set by their father, as teachers in their respective schools.

The deceased leaves behind besides his wife, Rane (nee Niles), three daughters, Suganthi Virasinghe (Jaffna College), Rajini (Staff, Manipay Hindu College), Swendrin (Staff, Vipulanandha Vidyalaya, Kalmunai) and a son, Laksman

Small scale businessmen as tailors, eating house proprietors are to get Rs. 10,000 at 7 per cent interest for five years. Those who wish to replace damaged moveable property will be given Rs. 25,000 per family for 8 years at 7.2 per cent.

REPIA beneficiaries will not be entitled to this facility.

(Colombo Commercial Corporation).

The Service ended with the Bishop of the Diocese, the Rt. Rev. D. J. Ambalavanar, offering the concluding prayer and pronouncing the Benediction.

The committal rites at the Uduvil Church burial grounds were performed by Rev. S. N. Sugunananthan.

IN MEMORIAM

IN EVER LOVING MEMORY
OF

Emily Chellammah Rasiah

Called to rest on 21-5-1979.

"We shall meet on that Beautiful shore."

Affectionately and Lovingly remembered by your loved ones.

Tellippalai.

Examination Success

Chrisantha Binojan has been successful at the M.B.B.S. Examination of the Vellore Medical College.

He is an Old Boy of St. Thomas' College, Mt. Lavinia and son of Dr. Philip Visuvalingam and Mrs. Vathana Visuvalingam and grandson of the late Rev. K. E. Thambirajah (a former Presbyter of the (S. I. U. C.) and Mrs. Thambirajah of Atchuvai.

The Surveillance Zone

— Minister Clarifies

"The surveillance zone now in operation in the North will be extended to cover the eastern coast as well," said the Minister for National Security Mr. Lalith Athulathmudali.

Mr. Athulathmudali told the "Sunday Observer," that he will get the most sophisticated radar equipment and more vessels to strengthen the existing fleet. The distance between stationary ships stationed in the water for security precautions will be lessened for stricter vigil.

"We will also purchase more weapons" said the Minister who is determined to carry out a stringent security plan in the newly declared zone. "We have made several arrests and they have been taken in for questioning" added the Minister.

Patrol Boats comb the 12 miles between Point Pedro and Chundikulam the Surveillance zone which has been declared "no entry" area without the written consent of the Navy Commander.

Credit Squeeze to meet Inflation

The Central Bank has announced a scheme of 'credit squeeze' from Wednesday (16-5-84) a bank strategy to mop up inflation. Commercial Banks' advances, covering loans, overdrafts etc., should not exceed 5 per cent of the total outstandings on May 11, 1984. Exports and agriculture were, however exempted from the credit ceiling.

The object of this exercise is to bring inflation currently running at 20 per cent down to 9 per cent by the end of the year.

Grants for July '83 Victims

The government of Sri Lanka has decided to use the Indian government's aid of Rs. 9 million and NORAD's Rs 66 million (for 1984-85) to offer capital financing aid and compensation to victims of the July '83 riots. The families of 300 persons who are believed to have been killed in the riots and some of 700 who are missing or incapacitated are to be given substantial aid.

The money will be disbursed through the State banks.

People who wish to relocate their houses will get Rs. 100,000 at 5 per cent interest recoverable in 10 years.

உதயதாரகை

UTHAYATHARAKAI

Estd. 1841.

செப்டம்பர் 14 1984

[வெள்ளிதேனும் வெளிவருவது.

"நீதி ஜனத்தை உயர்த்தும்; பாவம் எந்தக் குவத்துக்கும் இழிவாம்"

மலர் 144]

18--5--1984

[இது 20

தமிழர் பிரச்சனைக்கு அரசியல் தீர்வு?

கடந்த ஜூலை இனக்கலவரங்களுக்குப்பின், தமிழர் பிரச்சனைக்கு அரசியல் தீர்வு காண்பது அவசியம் என்பதை இந்தியாவும் வேறு சில நாடுகளும் வலியுறுத்தியன. இதன் விளைவாக, சர்வகட்சி மாநாடு, இந்தியப் பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தியின் நல்லெண்ண உதவியுடன், கடந்த ஜனவரி பத்தாம் நாள் தொடங்கப்பட்டது.

இம்மாநாடு அடிக்கடி ஒத்திவைக்கப்படுவதையும், இதில் தீர்த்த முக்கிய காரியங்கள் கவனத்திற்கு எடுக்கப்படாததையும் காணும்போது, தமிழர் பிரச்சனைக்கு ஒரு நிரந்தர தீர்வைக் காணும் நோக்கம் அரசுக்கு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இராணுவப் பலத்தால், தமிழரின் உரிமைப் பேராரட்டத்தை அடக்கிவிடலாமென எண்ணப்படுவதுபோல் தெரிகிறது.

இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சனைக்கு உடனடியாக அரசியல் தீர்வொன்று காணப்படவேண்டும். அரசியல் ரீதியில் அன்றி இப்பிரச்சனைக்கு வேறு எந்த வழி முறை மூலமும் தீர்வுகாண முடியாது என இந்தியப் பிரதமரும் சமீபத்தில் வலியுறுத்தியுள்ளார். எனவே, சர்வகட்சி மாநாட்டை ஏற்றமுறையில் நடத்தி, தமிழர் சுயாதீனத்துடன் இந்நாட்டில் வாழும் வழிவகைகளை வகுப்பது அவசியம்.

சர்வகட்சி மாநாட்டில் கலந்துகொண்ட நம் தமிழ்த் தலைவர்கள், மாவட்ட அபிவிருத்தி சபைகள் எந்த வகையிலும் தமிழ் மக்களைத் திருப்திப்படுத்தாது எனப்பலமுறை வலியுறுத்திக் கூறியும், சமீபத்தில் நமது பிரதமர் திரு. ஆர். பிரேமதாசா பாராளுமன்றத்தில், 'மாவட்ட அபிவிருத்தி சபைகளுக்கு மேற்பட்ட கோரிக்கைகள் ஏதும் ஏற்படாதபதில்' என கூறியது, தமிழர்க்கு பெரும் ஏமாற்றத்தையே அளித்துள்ளது.

கடந்த பல ஆண்டுகளாக தமிழ் இனத்திற்கு எதிராக, இந்நாட்டுப் பெருமான்மையினராகிய சிங்கள மக்களால் நடத்தப்பட்டு வரும் அக்கிரமங்களை அனுபவித்த தமிழ் மக்கள், இனிமேல் இந்நாட்டில் தாம் அடிமைகளாக வாழ மாட்டோமென உறுதியூண்டிருக்கின்றனர். எனவே, சிங்கள மக்களோடு தமிழ் மக்கள் தனமானத்தோடும், பாதுகாப்புடனும் சுபிட்சமாக பூரண சுதந்திரத்துடன் வாழமுடியும் என்ற நம்பிக்கையை நமது அரசு, தமிழ் மக்கள் உணர்ச்சியைத் வேண்டும். தமிழ் மக்களும் அவர்கள் சொத்தும் காப்பாற்றப்படுவதுடன், அவர்கள் மதிப்போடும் சுயமரியாதையோடும் இந்நாட்டில் வாழ வழிவகுப்பது நமது அரசின் கடமை. சர்வகட்சி மாநாட்டின் இறுதித் தீர்வும் இதுவாகவே அமையுமென நம்புகிறோம்.

அமெரிக்கத் தம்பதிகள்:

யாழ். நகரில் கடந்த வியாழன் இரவு கடத்திச் செல்லப்பட்ட, அமெரிக்கத் தம்பதிகளான ஸ்ரான்லி அலனும் மேரி எலிஸ்பெத்தும், கடந்த திங்கள் இரவு கடத்தல்காரரால் மனிதாபிமான அடிப்படையில் விடுவிக்கப்பட்டதையிட்டு நாம் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறோம். முக்கியமாக பாரதப் பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி, தமிழ்நாடு முதல்வர் திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்களினதும் இந்நாட்டின் வேறு பல தலைவர்கள், சிறையிலும் இன்னும் வைக்கப்பட்டுள்ள வண, பிதா. சிங்கராயர், திருமதி சிர்மலா கித்தியானந்தன் ஆகியோர் விடுத்த வேண்டுகோள்களைக்கொண்டு அமெரிக்கத் தம்பதிகளை விடுதலை செய்து, தமிழினத்தின் பண்பைக் காத்த வரலிப பருக்கு எமது நன்றி. தமிழ் மக்கள் பண்டைக்காலத்தொட்டு பேணிப் பாதுகாத்து வந்த பாரம்பரியங்களுக்கேற்ப எல்லாம் நன்மையாக முடிந்தது.

மீண்டும் தமிழினம் தன் பாரம்பரியப் பண்பாடுகளையும், இரக்க சுபாவத்தையும் இச்செயலால் கிறுபித்துள்ளது. இக்கடத்தல் செயலால், இந்நாட்டின் தமிழ் மக்களின் பிரச்சனையை உலக நாடுகள் அனைத்தும் அறியின்றனது என அமைச்சர் தொண்டமான் கூறியார். எவ்வித கிபந்தையுமின்றி அமெரிக்கத் தம்பதிகளை விடுவித்தமைக்காக நமது அரசு நன்றியுடன் இருக்குமென எண்ணுகிறோம்.

அத்துடன் அரசாங்கமும் இதே பண்போடு, சிறையில் வைக்கப்பட்டுள்ள எமது இளைஞர்களை நடத்தி, தமிழினத்தின் உரிமைகளைப் பண்பாக வழங்க முன்வந்தால், பிரச்சனை எதுவுமின்றி நம்நாடு ஒற்றுமையாக செழிப்புடன் முன்னேற முடியும்.

இவ்வளவு பெரிதான இடச்சிப்பைக் குறித்து...

I

"பைபிள் கொண்டு வந்திருக்கிறவர் கையை உயர்த்தி காட்டுங்கள்" பிரசங்க மேடையிலிருந்து பிறந்தது கட்டளை. கட்டளை கொடுத்தவர்: பெண்ணம்மாள் சந்திரியாசினி, இடம்: நரசேரத்தை அடுத்த வகுத்தாண் குப்பம் என்ற கிராமத்தின் முகப்பில், வருடாந்திர கண்ணெண்ணுக் கெண்டு அமைக்கப்பட்டிருந்த பந்தலில். காலம், 1940-ஆம் ஆண்டு நான் ஒரு "மன் ஏஜர்" IV ஆம் பாரம் படித்துக்கொண்டிருந்தேன், மரகாஷிஸ் உயரநிலைப் பள்ளியில் சந்திரியாசினி அம்மாளுக்கும, எங்கள் குடும்பத்திற்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. "கிறிஸ்தவின் அன்பு எங்களை நெருக்கி ஏவுகிறது" என்பதற்கேற்ப "ஊழியம்" காரணமாக அவர்களுக்கு மிகவும் உதவியாக இருந்தோம். இந்த நெருக்கம் காரணமாக கை உயர்த்தச் சொன்ன அவர்களின் கண்கள் யாரையோ ஆவலாகத் தேடின அதனை கட்டத்தையும், கண்களுக்குக் கட்டக்காததற்குள் என் பெயரைச் சொல்லி "கோபைபிள் கொண்டு வந்தோர்" "ஆலன்" பதையும் அவராகவே சொல்லி "பைபிள் கொண்டு வரணும்" என்று சொல்லி பிரசங்கத்தை ஆரம்பித்தார்கள். நான் பூரண வலிபென். வெட்கித் தலை குனிந்தேன், என்னும் அவர்கள் அன்புக் கட்டளையை அசைக்க முடியவும் முடியாது. அன்பாய் கடிந்து கொண்டதை வித்தியாசமாகவும் எழுத்துக்கொள்ள முடியாமல் திக் திக் கரடினேன். அன்றுமுதல் இவ்வுறுயரை தவறாது ஆலய ஆராதனைகாரனாகவும் சரிமறமும் ஆகியிருக்கிற கட்டங்களைக் காலமும் பரிசுத்த வேதாகமத்தை எடுத்தச் செல்ல மறுப்பதுமில்லை. அவர்கள் அன்று எனக்கு அருவிய "எச்சரிப்பின் சத்தம்" இன்னும் என் காதலில் ஒலித்துக்கொண்டே இருக்கிறது.

ஆம், அவருடைய வேதம் நம் கரல்களுக்குத் தீபம், பாஷைக்கு விவரிச்சம். இரவும் பகலும் அதில் தயானாமையிருக்கிற மனிதன பால்கியவரானே" எத்தனை உண்மை என்று வசலிப்ப பிராயத்திலே அந்தக் "கடிந்து கொள்ளுதல்" எல்லோரும் வியக்கத்தக்க மாறுதலை ஏற்படுத்திற்று. ஆலயத்திற்கு ஒழுங்காகப் போவது, தவறாது வேதம் வரகிப்பது, ஆலய சம்பந்தப்பட்ட வேலைகளில் உற்சாகம் காட்டுவது, தனித்து ஜெபிப்பது போன்ற நற்குணங்கள் என் உளவற்றல மிமிர்ந்து ஊக்குவித்தன. என அளவாய் இந்த "சந்தரஷத்தை" அடக்கிக்கொள்வாது என உடன் வரலிப நண்பர்களும் அந்த "மகிழ்ச்சியில் பங்கேடுவோம், பயனடையவாய் செய்யுதீர் என்ற ஒரு கருவியாய் உபயோகித்தார்,

"எச்சரிக்கை" கொடுக்கப்படும் வரை ஏதோதொரு வென்று வாழ்க்கையை ஒட்டிக்கொண்டிருந்தேன். இரட்சிப்பின் சத்தம் கேட்கப்பட்ட பின், இவ்வுலக வாழ்க்கை துரியும் குப்பையுமாகக் காணப்பட்டது. "என்கையே முழுவதும் இன்புற்று ஒப்புவித்தேன் அவர்களை என்றுபாடி நேசிரோடு சேர்ந்து இன்புற்று வாழ்கிறேன். எத்தனை மகிழ்ச்சி! என்ன ஆனந்தம்!

II

வேலூர் மருத்துவ மனைக்குச் செல்லும் மெயின் ரோட்டின் நடைபாதையில் ஒரு கூட்டம் எதையோ உற்றுநோக்கிக் கொ

ண்டு இருந்தது. அருகில் வந்த பார்த்தேன். ஓர் அற்புதக் காட்சி! ஒரு ஓவியம்! அது தரையில் வரைபப்பட்டு இருந்தது. ஆம்! நமது அன்பு ஆண்டவரின் சிலுவை மரத்தில் தொங்கும் காட்சி! அந்த சித்திரம் வெறும் கரித்துண்டால் வெகு அழகாகத் தீட்டப்பட்டுக் கண்ணைக் கவர்ந்தது. விரைந்து சென்ற என்னுடைய கால்கள் தடைபட்டு நின்றன. என்னுடைய சித்திரமும் சிறையிலும் பற்றிநன் அந்தக் கலவரம் மீட்டி!

சித்திரம் உரைந்த ஓவியரைப் பார்த்தேன். என் கண்களே என்னை நம்ப மறந்தன. காரணம் அவன் ஒரு நோயாளி. நோயு நோயாளி! கரி துண்டுகளை பிடித்து வரையக் கூட நினைவிரல்கள் அவனிடம் கிடையா. கட்டவுளே உமது வடிவத்தை சித்திரமரகத் திட்டும் இந்த மாமனிடனுக்கு இந்த நோயால் 'உமது திருவிளையாடல்தான் என்' என்பதாக என் மனம் கேள்விக்குறிகளாக நிறைந்தன.

தனித்தான் ஊழியம் செய்ய மருத்துவ மனையிலுள்ள நோயாளிகளை நாடிச் சென்ற நான் என் கண்களால் காட்சி தரும் இந்த நோயாளியிடம் ஊழியம் செய்தால் என்ன என்பதாக ஒரு கேள்வி என உள்வத்தில் பிறந்தது. இதற்கு ஆதாரமாக 'ஐயா நீர் கிறிஸ்தவரா?' என்று ஒரு கிறிஸ்தவன் கேட்டான். அதற்கு அந்த ஓவியர் நீங்கலும் ஒரு கிறிஸ்தவர என்று என்னிடம் பதிக் கேள்வி கேட்டார்.

"அற்புதமான சித்திரம் வரைந்து இருக்கிறீர், ஆண்டவரின் கண்கள் திறந்து இருப்பதாக வரைந்து இருந்தால் இதைவிட நன்றாக இருந்திருக்கலாமே" என்பதாகப் பிற்தொரு கேள்வி கேட்டேன்.

"என்ன அருமையான உட்கிரைணக்கூடாது என்பதற்காக அவரது கண்ணை முடி மென நிலையிற் சித்திரித்து இருக்கிறேன். அழகாக, திடமாக இருந்த எனது உடல், என்னுடைய செல்வ எல்லா முழுகடிக்கப்பட்டு, உடலின் ஓவ்வொரு பகுதி அணுக்களும் செத்து, இன்று இவ்வரைய காட்சி தருகிறேன். அவரை அறிவாது, பாவத்தில் வாழ்ந்ததின் பரிசு இந்த நோய். நமது உடல் ஆண்டவரின் கண்களில் ஆலயம் என்பதை மறந்ததும், அவரது பெரிய இரட்சிப்பைக் குறித்து கவலைபற்றுவாழ்ந்து வந்ததும், தன்னைக்குத் தப்பித்துக்கொள்ள முடியாமல் பேரய விட்டது.

என்னுடைய ஆறுதலுக்காக அந்த அற்புதரின் அழகிய நேரத்தை சித்திரமாக வரைந்து வருகிறேன். பெரும் பாடுகள் ஸ்திரி அவருடைய வஸ்துத்தன் றுத்தனைத் தொட்டிச் சுகமடைத்த போல, அவர் சிலுவை மரத்தில் வழித்தோடும் மாசற்ற இரத்தம் எனது இந்த அகத்த உடலாக குணமடைக்கின்றார் என்று ஒவ்வொரு நாளும் ஒங்கி, ஏங்கி வாழ்கிறேன்.

அவர் கண்ணைத் திறந்து இருப்பதாக நான் சித்திரம் வரைந்து இருந்தால்.....! கண்களுக்கு மேல் கண்களை அவர் மேல் ஏற்றி வேதனைகளை அதிப்படுத்திக் கூடாது என்பதற்காக அவர் கண்களை முடிவ நிலையிலே வரைந்து இருக்கிறேன்" என்று.

இவரது வினக்கை என்னையே மறக்கச் செய்துவிட்டது. பார்வைக்கு நான் நோயாளியாக இல்லாவிட்டாலும் எனது அங்கம் முழுவதும் பரவதொரு நோயால் நிறைந்து இருப்பதை அறிந்து வெட்கித் தலைகுனிந்தேன்.

— K. P.

S. J. C.

ஒநேஸ்மஸ் (முற்பகுதி)

நடிகை: V. Gunaratnam
வி. குணசீதன்ம்
பாத்திரங்கள்: வேளாங்குடி
பிரேமோஸ் மனோசா
அப்பியாஸ் தமாரா
ஒநேஸ்மஸ் தமாரா
பவுல்

Act. I—Scene—5 காட்சி—5

இடம்: தெருவோரம்

அசிரி:

ஒநேஸ்மஸ் திரும்பிப்பார்—நீ வாழப் பிறந்தவன். ஏன் அடிமைமையாக இருந்து மரணவேண்டும்? உன் உணர்ச்சிகளை ஏன் கட்டுப்படுத்த வேண்டும்? உன்னைச் சூழ்ந்தவர்களை கவனித்துப்பார். அவர்கள் அனுபவிக்கும் இன்பத்தில் ஒன்றை பரவாது நீ அனுபவித்திருக்கிறாயா? ஏன் கூண்டுக்கிளியே வெளியே என்ன இருக்கிறது என்று பதை சென்று பார்.

ஒநேஸ்மஸ்—கூண்டுக்கிளியே—கிணற்றுத் தவளை—ஹா—ஹா வரழகிகை வாழ்வதற்கே (விரைவாக விட்டுக்கு வருதல்)

Act. II—Scene—I காட்சி—1

இடம்: பிரேமோஸ் வீடு

பிரேமோஸ்—மனைவி இருவரும் சல்லாபித்திருப்பதை ஒநேஸ்மஸ் கவனம்—(இந்தக் கம்பீரம் வெளித்திரை மறைவில் நிகழ அதிக ஒளியை மேடையில் பாய்ச்சிக் காண்பிக்கலாம்)

ஒநேஸ்மஸ்—அதுதான் வாழ்க்கையின் இரகசியம்—சதிபதி உன் தம்மையே மறந்து விட்டார்களே, இந்த உலகமே அவர்கள் பாதபடியின் நான்கு—உம்—உம் இதவே எனக்கு ஏற்ற தருணம். (பின்வரும் பொருள்களைத் திருடிச் செல்வல்: பண்பை, சேலை, உயர்சட்டை, கபாள், ஆடுமண்.) (கொஞ்ச நேரத்தின் பின் அப்பியாஸ் பொருள்களைக் கவனம் போனதை உணர்ந்தல்.)

அப்பியாஸ்—அதிகநேரம் எழுதித்து விட்டது. உறங்கும் வேளையும் வந்து விட்டது. (மேகையை உறழ் நோக்குதல்) என்னை ஆச்சரியம்! இதிலே கவனம் பண்பை பண்பைக் காணவில்லையே! என்மேல் அங்கியையும் காணவில்லையே மற்றும் சேலைகள் வாசனைப் பொருள்கள் அந்தணையையும் காணவில்லையே! என் செய்வேன்? ஒநேஸ்மஸ்—ஒநேஸ்—ஒநேஸ்.....ஐயையோ அவனையும் காணவில்லையே.

பிரேமோஸ்—என்ன ஒநேஸ்மஸுக்குக் காணவில்லையா—எங்கே அவன்?

அப்பியாஸ்—இத்தனை பொருள்களும் தொலைந்ததைப் பற்றிக் கவலை இல்லை. ஒநேஸ்மஸுக்குத் தான் பெரிதாகத் தெருகிறீர்கள்.

பிரேமோஸ்—பொருள்கள் தொலைந்து விட்டாக மீண்டும் வாங்கிக் கொள்ளலாம். உத்தமம் உண்மையும் உள்ள ஊழியக்காரனை மீண்டும் பெற முடியாது.

அப்பியாஸ்—என்ன சொன்னீர்கள்? இதனைப் பொருள்களையும் கவனம் வேருத்தவனை மீண்டும் வேலைக் கமிர்த்தம் நோக்கமா?

பிரேமோஸ்—அ—வ—வ—தான் என வெருத்தான் என்பதற்கு என்ன ஆதாரம்?

அப்பியாஸ்—அவன் இங்கேயில்லை—அதுவே ஆதாரம்.

பிரேமோஸ்—விட்ட—டிடல் இல்லாத அடிகள் எல்லோரும் கவனி என்பதா உன் கருத்து?

இறைவன் சமூகத்திலே

சுருப்பு: மரணமே உன் கூர் எங்கே? பாதாளமே உன் ஜெயம் எங்கே? ஓடிந்தது கூர்—அழிந்தது ஜெயம் அண்ணல் யேசுவின் புண்ணியத்தாலே,
தலைப்பு: தவழ்ந்து நடக்கையிலே நான்கு கால்களடா தனித்து நடக்கையிலே இரண்டு கால்களடா முதிர்ந்து நடக்கையிலே மூன்று கால்களடா (முடிந்து நடக்கையிலே எத்தனை கால்களடா) தலைவன் அழைக்கையிலே எத்தனை கால்களடா
—தவழ்ந்து நடக்கையிலே

தொகுப்பு: நடந்தாய் விருப்பி—அலைந்தாய் துணிந்து அவனியில் உன் வாழ்விலே எத்தனை துயரம் எத்தனை பாடு நித்தமும் வாழ்க்கையிலே.

முடிந்தது துயரம்—முடிந்தது பசியும் இளியொரு தாகமில்லை வெயிலாவது இனி—மழையாவது இனி சேதமே செய்வதில்லை. (வெளி: 7:16)

—தவழ்ந்து நடக்கையிலே ஆட்டுக்குட்டியின் இரத்தத்தில் தோய்ந்த அங்கியை அணிந்துள்ளார் அனுதினம் துதியின்பாடல்கள் முழங்க குருத்தோலை பிடிக்கின்றார். (வெளி: 7:14)

—தவழ்ந்து நடக்கையிலே. கண்ணீரை துடைத்து—கவலைகள் போக்கி—ஜீவ தன்னார் அண்டை நடத் (துவார்) துதிஞர். பன்னிராய் வாழ்வு மகிழ்ந்திட அங்கு பரவசமாய் பாடுகிறார். (வெளி: 7:17)

இறைவன் சமூகத்திலே எத்தனை இன்பமடா தலைவன் சமூகத்திலே எத்தனை நாதமடா மீட்பன் சமூகத்திலே எத்தனை கீதங்களே மீண்டவர் பாடுகிறார் நித்தமும் (கேட்டுதலா) போற்றுகிறார்

[6-5-84ல் உடுவில் மகளிர் கல்லூரியில் நடந்த, மறைந்த டாக்டர் ராஜன் செல்வையின் கன்றி செலுத்தும் வழிபாட்டில்—பா. ரொங்கேவால் எழுதிப்பாடப்பட்ட பாடல்.]

அப்பியாஸ்—வேண்டுமானால் கூடுமா எனவு பேசுந்தது மூடுக்கள் கள் வன் அவனே. முன்னரே கூறினேன்—பரம்புகு பரல் வாரி து வளர்க்கிறீர்கள் என்று.

பிரேமோஸ்—அசேட என் பொறுமையைச் சேர்த்துக்காதே. பொய்விடு. (அப்பியாஸ் சிறித்பாரிவையுடன் நிறுத்தல்) உம் என்ன வெறித்துப் பார்த்திருப்போ—செனியை.

அப்பியாஸ்—(நினைமா) உன் அவருடைய அடிமையும் பொறுமையும்.

பிரேமோஸ்—ஒநேஸ்—ஒநேஸ் என் உத்தமம் உண்மையும் உன் ஊழியக்காரனோ! நீயும் இப்படிச் செய்தாய்! என் பொருள் பண்டம் தேட்டம் முழுவதை யுமே உனக்குத்தர ஆயத்தமாக இருத்தேனே—பின்னர் பேறு இல்லாத எனக்கு பின்னை கிடைத்த விட்டது என்று பெருமியம் அடைந்தேனே.

புத்திர சேரகம் ஒரு புறம்—நம்பிக்கைத் துரோகம்

மறுபுறம்—

என்னைச் சித்திரவதை

செய்கின்றனவே

என் செய்வேன்?—என் ஆவி

பிரியுமுன்னே

என்றே ஒரு நாள் உன்னைக்

காண்பேன்

ஒநேஸ் உன் பாவத்தை

மன்னித்து விட்டேன்

நீ திரும்ப வந்து விட்டால்

அதுவே எனக்குப் பேரதம்.

அப்பியாஸ்—(ஏனென்துடன்) அடிமையின் மீது கவனம் பரவம் பேசுகிறது.

(தொடரும்)

செய்திச் சிதறல்

● வடபகுதி குழாய் நீர் திட்ட வேலைகள் தொடர்ந்து நடக்கும் என இராஜாங்க அமைச்சர் டாக்டர் ஆனந்த திஸ்ஸடி அவர்கள் தெரிவித்தார்.

● கடத்தல் காரராகப் பணங்களைக் கொண்டு வந்தவர்களுக்கு பிணர் விடுவீகப்பட்ட திரு. அனந்தம்பதின தமது தாயகமாகிய அமெரிக்காவிற்குத் திரும்பிப் போவார்கள்.

● இம்மாதம் 19 ஆம் திகதி தமது ஜாதிபதித் தம்பதியினர் உத்தியோக பூர்வ சந்திப்பை மேற்கொண்டு சேலுக்கும் கொரியாவுக்கும் செல்கிறார்கள். மே 31 ஆம் திகதி இரவு நானே திரும்புவர்.

● இந்தாட்டின் சர்வமத்த தலைவர்களின் மாதாடு விபரம் 17 ஆம் திகதி மாலை 3 00 மணிக்கு சர்க்காராமைலில் அஸ்கிரிப் பீடாதிபதி வண், பவிப்பாச சந்தானத்த தேரே தலைமையில் நடைபெற்றது.

● இலங்கைகார இவ்வகுட (1984-1985) அமெரிக்க உதவியைப் பதிக் கோரிடல்களால் மேலும் அதிகரிப்பதென்று அமெரிக்கா தீர்மானித்தது.

● அமெரிக்க உதவித் தற்போது பணமாகவும், பொருளாகவும், அபிவிருத்தி வேலைகளாகவும் கிடைத்து வருகிறது.

டாக்டர் இராஜன் செல்வையா நன்றிதொய்ந்த நினைவு ஆர்தனை

மட்டக்களப்பின் மனிதக எஞ்று-மக்களால் அழைக்கப்பட்ட ராசன்-நான்கு நாள் செய்த வந்த சமூகப்பணிகள் நானே அறிவும்-புலவரிக் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு ஆச்சிரம் உதவி செய்தபோது-பலர் அவ்வதவி கிளித்தவர்களுக்கு மட்டுமே என்ற போது-“அது பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கே இங்கு பாதுகாப்பாக” என்ற ராசன் திருச்சையில் அகமொயிருந்தபோது-பல காரியங்களில் சபை தன்னை மாற்றிக் கொள்ளவேண்டுமென விருப்பினார். என்ற மருதுரை மட்ட-கிளித்தவ செவர ஆச்சிர அருத்தொருவர் சாம் அப்பிரட் (சாம் அண்ணன்) கடந்த ஞாயிறு 6-5-84 ஞாயிறு 10,30 மணிக்கு உடுவிக் மகளிர் கல்லூரி முதல்வர் [செவியி, செவிய செல்வையா] இல்லத்தின் நடந்த டாக்டர் ராசன் (ராஜா) அவர் செல்வையா என் பெயரில் நடந்த நன்றி செலுத்தும் வழிபாட்டில் பேசினார்.

சாலம் சென்ற முன்கு வரழ்ப்பாணக்கல்லூரி முதல்வர் திரு. சே. ஏ. செல்வையா அவர்கள் முதல் புதல்வராகிய டாக்டர் ராஜதேவன் செல்வையா கடந்த 4-5-84 அன்று இங்கிலாந்தில் மரணம் அடைந்தார்.

உடுவிக் திருச்சைப் குரவர் அருட்திரு. சே. ஏன். சுருணத்தன் வழிபாட்டை நடத்த டாக்டர் ராஜன் செல்வையாவைப் பற்றி-அறிந்தவர் உரைரை அருட்திரு. சாம் அப்பிரட் நடத்த தேவபாடத்துடன் தனிப் பாடத் செபம் எப்பகவகை அருட்திரு. வீ. ஜே. சேவரத்தினம் நடத்த சிறப்புப்பாடல்களை உடுவிக் மகளிர் கல்லூரி ஆசிரியர் அனல்-மரண விசேஷம் பாட இனிது நிறைவேறிய வழிபாட்டில்-நம்பர்களும் உறவினர்களும் ஏராளமாகக் கலந்து கொண்டனர்.

செய்தித் திரட்டு

தமிழ் இளைஞர்களுக்கு ராணுவ தேரோ நன்றி

கடந்த விவரம் கடந்தப் பட்ட அமெரிக்கைத் தம்பதியினர் எந்த இலங்கைகளுக்கு உட்படுத்தாமல் விடுவித்த தமிழ் இளைஞர்களுக்கு எனது பக்கவாக்கை வேந்தர் வண். டாக்டர் வல் பொல ராணுவ தேரோ தன் இதய பூர்வமான நன்றிகளைத் தெரிவித்தார்.

இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினை?

‘இலங்கையில் உள் தமிழர் பிரச்சினைக்கு சம்பந்தப்பட்ட அனைத்து தரப்புகளுடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்துவதன் மூலமே தீர்வு காண்பதைத் தவிரவேறு வழியிருப்பதாகத் தெரியவில்லை’ என்று இந்திய பிரதமர் திருமதி இந்திராகாந்தி சமீபத்தில் இந்தியாவில் கூறினார்.

அலன் தம்பதிகள்

கடந்த விவரம் தொடங்கி திங்கள் இரவுவரை பணங்களைக் கொண்டு வந்தவர்களுக்கு பிணர் விடுவீகப்பட்ட திரு. அனந்தம்பதின தமது தாயகமாகிய அமெரிக்காவிற்குத் திரும்பிப் போவார்கள்.

பாரதப் பிரதமர் திருமதி இந்திராகாந்தி, தமிழகாடு முதல்வர் டாக்டர். எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் ஆகியோரின் வேண்டுகோளின் பேரிலேயே அலன் தம்பதிகளை விடுவித்ததாக கடந்த காரர் அறிவித்தனர் என அறிவிக்கும்.

EDITORIAL

The Hostage Crisis and After

The world has held its breath twice now, during a short span of ten months. The first was from July 24 to July 29 last year when the City and suburbs in Colombo were turned into 'a blood-drenched plain', in the worst ethnic holocaust recorded in our annals. Minister Thondaman commenting on those torrid days referred to the period as "A Week of Blemish".

The second occasion was from May 10 to May 15 this year when a young American couple working in a Water Service Project in Jaffna was suddenly taken hostage by 'terrorists' for a ransom of Rs. 50 million in gold and release of twenty 'terrorists' currently in detention. The ransom was to be honoured within 72 hours not in Sri Lanka but in Tamil Nad.

Fervid good, however, triumphed in the end and Stanley and Mary, the kidnapped couple were released on the night of Tuesday (15-5-84) at Bishop's House Jaffna, defusing a tension which has been mounting ominously during the last two days of the kidnap as the couple could not be located, despite the announcement made by the kidnappers that they have been released.

So ended a grim episode in our history which we hope will be the first and the last in the history of Sri Lanka, though unlike the "Week of Blemish", the week in May this year had, perhaps, its nice little truces

The national dailies have understandably reacted sharply to the incident. Some have impressed on the government the need of increased vigilance in the struggle against terrorism in the North. No pains should be spared, according to them, to make the anti-terrorist machinery mounted in the North, effective to the hilt.

Others have made pointed reference to the terrorist crime of May 1984 as, more diabolical in character than the crime perpetrated by the mob in July 1983. The kidnap according to these sources, was more 'calculated'.

The government by contrast has been calm and poised even under a heavy stress. Both the Minister of National Security during the tense period of the kidnap and the Prime Minister during the euphoria of the release have, we note, reiterated their faith, in 'dialogue' even with the 'terrorists' themselves. To them perhaps those words in *Panchatantra* had a poignant resonance in the immediate context:— 'When all is well, who cannot be wise'. The problem, they know, has a larger aspect than fighting a battle with bullets: a larger dimension than flushing a group of militants with impunity.

We do not in any way condone any form of 'terrorism', be it calculated or uncalculated, be it frontal or "back-lash", be it benign or malignant, particularly when the victims are "innocent bystanders" whose only fault is, as the man in the street will say, their 'fate'.

But surviving a crisis alone does not develop in us a remarkable regimen unless we respond positively to the crisis.

It was G. K. Chesterton, the English writer who once said that the greatest event of the nineteenth century in England was "the revolution that did not happen". But a worse thing did happen. Its shadow frequently lay over the country and the fear of it shaped events.

Here in Sri Lanka, dispelling the 'shadow' removing the 'fear' ultimately lie in our hands. Unless we raise such a stage politically to solve our problems, we will continue to be in the grip of a mutual fear which is making our days slip by unrewardingly.

Church of Sri Lanka

New Archdeaconry at Nuwara Eliya

A Service of Thanksgiving to mark the inauguration of a new Archdeaconry for the hill country — was held recently at the Holy Trinity Church, Nuwara-Eliya. The Bishop of Colombo, the Rt. Rev. Surthin Fernando officiated.

The Ven. Godwin Weerasuriya was inducted as the first Archdeacon for the hill country.

At a Public Meeting held later to felicitate the new Archdeacon, Mr. D. D. Anketell, Chairman of the Board of Wardens thanked the Bishop

of Colombo for creating this new much needed Archdeaconry in "a neglected part of the diocese".

The Rev. D. R. Canagasabay, on behalf of the Church welcomed the new Archdeacon.

The Bishop said that he was pleased to see so much devoted enthusiasm on the creation of the new Archdeaconry and the appointment of the new Archdeacon. Speaking on the situation in the country today of which the Church should be concerned, the Bishop said he was hopeful of a fruitful result in the deliberations of religious heads in finding a just and lasting solution to the ethnic problem in the country.

At Rest

Dr. Rajan Selliah

As announced briefly in our columns last week, the death occurred in England on 4-5-84 of Dr. Rajan Selliah, son of the late Mr. K. A. Selliah, former Principal of Jaffna College and of Mrs. Selliah of Vaddukoddai.

He was a student at Jaffna College right through and obtained his London Matric. He completed his MBBS course in 1951. He later served in government, married Miss Selvi Selvanayagam in Batticaloa and proceeded to London and obtained his MRCP. After that he set up a very successful private practise in Batticaloa. Besides being a very successful doctor, he was a great social worker and churchman. He took an active part in the YMCAs of Batticaloa and was Vice-President of the Methodist Church of Sri Lanka. He was also a member of the Jaffna College Board of Directors. During his school days he was an all-round sportsman, particularly in Basketball and Tennis.

He left for England only in January this year. He leaves behind besides his wife, three daughters.

Service of Remembrance

A Service was held at the residence of Dr. Rajan Selliah at Batticaloa on 10-5-84 to synchronise with the Funeral in London. A large number of relatives and friends gathered at his home in Batticaloa.

Among those who paid tribute were Mr. K. Balakidnar, High Court Judge, Dr. V. Panchadcharam of the Lions Club and Rotarian, A. K. Pathmanathan (President, Rotary Club, Batticaloa).

All the speakers emphasised Dr. Rajan Selliah's role in the emancipation of the down trodden at Batticaloa irrespective of caste, creed or religion.

The Batticaloa Central Dispensary and Nursing Home was the Centre through which he touched the life of the people of Batticaloa at many 'bleeding points' in their life, besides people's physical complaints

Confirmation

On Palm Sunday 15-4-1984, 31 persons were confirmed by Rt. Rev. D. J. Ambalavanar, Bishop at the confirmation ceremony at Kilinochchi Church.

This is the first Confirmation ceremony conducted at the New Church, The Church of Christ the King, Kilinochchi. However there were two previous Confirmation Services conducted at two members' homes, respectively. Of the

For the Record

Kidnappers Release American Couple

Stanley Allen and Mary Allen, an American couple of Columbus Ohio, US (married only two months ago) were kidnapped by 'terrorists' from their residence in Jaffna at about 8.30 p.m. on Thursday 10-5-84. The kidnappers demanded a ransom of Rs. 50 million in gold (£ 2 million sterling) and the release of 20 'terrorists' held in detention by the Sri Lanka government.

The ransom was to be left, and the release of 'terrorists' made, with the Tamil Nadu government the dead-line given was 72 hours which was later extended by six hours.

The Eelam Peoples Revolutionary Liberation Front (EPRLF) had twice handed ultimatums to the government authorities in Jaffna. If the demands are met, the couple were to be released within 24 hours in a country outside Sri Lanka.

On 14-5-84, however an official of the EPRLF had told Reuters in Madras that the couple will be released, responding to Prime Minister Indira Gandhi's appeal.

The couple were finally released unharmed on the night of 15-5-84 at Bishop's House, Jaffna where the Police who were informed took charge of them.

On 16-5-84, they were flown from Palaly Airport to Ratmalana in an SLAF Heron Riley. They were received at the Ratmalana Airport by the State Ministry Secretary, Mr. Liyanage, by many friends, "a brace of pressmen" and a heavy downpour of rain.

Stanley, who was an engineer, had come to Jaffna with his wife, only last year to help in a Water Supply Project in Jaffna.

[Facts have been taken from the National Dailies.] — Ed.

Japan's gift to Peradeniya University

The Ambassador for Japan in Sri Lanka has presented to the Engineering Faculty of the Peradeniya University a set of novel / electrical equipment through Fujikura Company, Japan, "to further knowledge through light rays".

The Peradeniya University according to Prof. A. Thurairajah, Dean of the Engineering Faculty, has some 1000 students now in the Faculty alone. In 1950, there were only 25 engineering students.

persons confirmed, nine are from Navajeevanam while six are from Murikandy CSI Church.